

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206030
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8217206030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Martina Fil'akovského v právnej veci žalobkyne: W. Š., B.. XX.X.XXXX, X. T. XXX, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOST' s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Barbora Korenecová, advokát, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, IČO 42 174 902, adresa na doručovanie POHOTOVOST' s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4Csp/196/2017-81 zo dňa 11. novembra 2020 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom rozhodol tak, že

„Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 500,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyňi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanoveniami § § 1 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“).

3. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp.zn. 1C/341/2015. V predmetnom konaní sa žalobkyňa od žalovanej domohla určenia, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov na skutkovom a právnom základe, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahovala obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. Uvedená vada zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobila, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z.). Zároveň sa žalobkyňa v predmetnom konaní domohla určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne dojednania o administratívnom poplatku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Závery súdu obsiahnuté v rozsudku sp.zn. 1C/341/2015 boli potvrdené rozsudkom krajského súdu sp.zn. 6Co/134/2016. Žalobkyňa relevantným spôsobom preukázala porušenie zákonnej povinnosti žalovaným poskytnúť spotrebiteľský úver v súlade s právnymi predpismi, predovšetkým v zmysle

zákona o spotrebiteľských úveroch a bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Žaloba je preto čo do základu nároku žalobkyne dôvodná.

4. Keďže výška primeraného finančného zadostučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

5. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd prvej inštancie považoval žalobcom požadované finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur za primerané v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prvej inštancie zobral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ pripravil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň obsahovala neprijateľnú zmluvnú podmienku ohľadne administratívneho poplatku a to napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasovali túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú. Žalovaný vo vzťahu k žalobkyňi požadoval zaplatenie aj tej časti nároku, ktorý vyplýval z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia ako nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadostučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil žalovaný voči spotrebiteľovi. Podľa názoru súdu prvej inštancie, suma 500,- eur ako finančné zadostučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa a súčasne žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 500,- eur zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Súd nemohol pri rozhodovaní zohľadniť námietku žalovaného o ľahostajnom postupe žalobkyne v rámci kontraktačného postupu a jej správanie po uzavretí zmluvy. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1C/341/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/134/2016 bol žalovaný označený za účastníka zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou a predostrel žalobkyňi formulárovú zmluvu, ktorú vopred sám pripravil. Žalovaný ako subjekt podnikajúci v oblasti poskytovania úverov má poznať zákonnú právnu úpravu poskytovania úverov, vrátane všetkých náležitostí, ktoré zákon stanovuje, pričom ním vopred pripravená zmluva neobsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti, čo žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť.

6. Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p..

7. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Zároveň si žalovaný uplatnil nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Žalobkyňa v postavení dlžníka uzatvorila dňa 12.06.2012 so žalovaným v postavení veriteľa Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyňi sumu vo výške 400,- eur, ktorú sa žalobkyňa zaviazala vrátiť späť spolu s celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 286,- eur, t. j. vrátiť späť celkom sumu vo výške 686,- eur. Žalovaný má vedomosť a rešpektuje rozhodnutie Okresného súdu Bardejov, pod sp. zn. 1C/341/2015, v ktorom bola žalobkyňa úspešná, keď súd rozhodol o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkový a zároveň určil neprijateľnú zmluvnú podmienku v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.07.2016, sp.zn. 6Co/134/2016, ktoré sa stali právoplatnými 26.09.2016. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu považuje priznanú náhradu finančného zadostučinenia (vo výške 500 eur)

za neprimerane prísnu a založenú na svojvoľnom a arbitrárnom výklade práva. Na právny vzťah, ktorý vznikol na základe zmluvy sa aplikujú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) ako predpisu *lex generalis* vo vzťahu k zákonu o ochrane spotrebiteľa ako predpisu *lex specialis*. Z uvedeného vyplýva, že na právnu úpravu nemajetkovej ujmy spotrebiteľa zakotvenú inštitútom primeraného finančného zadosťučinenia sa primerane vzťahujú ustanovenia náhrady ujmy podľa Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že v prípade, ak osobitný právny predpis, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa neupravuje výšku finančného zadosťučinenia, v prípade ak vzniku nemajetkovej ujmy, súd je povinný aplikovať ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný má za to, že konajúci súd je povinný na skutkový prípad aplikovať ust. § 13 ods. 5 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého výšku náhrady súd určí s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Žalovaný odmieta vyjadrenia žalobkyne, ktoré majú evokovať stav, že spôsobil svojim konaním žalobkyni nemajetkovú ujmu, a preto pri posudzovaní svojho konania žiada dôslednú aplikáciu relevantných vnútroštátnych, európskych predpisov. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa vo vyššie uvedenom konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o žalobkyninom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia netvrdila, že žalovaný jej spôsobil nejakú nemajetkovú ujmu. Žalobkyňa taktiež netvrdila, že predmetný úver práve neuvedením chýbajúceho údaju bol pre ňu neprijateľným. Preto, ak bol prijatý záver, že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný, už bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím, vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa nijakým spôsobom nešpecifikovala, v čom spočívala nemajetková ujma odôvodňujúca priznanie zadosťučinenia vo výške 500,- eur, teda nie je zrejmé aká ujma bola spotrebiteľovi spôsobená (nemôže byť totožná so vzniknutým bezdôvodným obohatením, ktoré je majetkovou ujmu). Napriek tomu, že inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľa je upravený v osobitnom právnom predpise, netreba opomínať jednu zo základných zásad občianskeho práva charakteristickú pre zodpovednostné právne vzťahy, a to konkrétne, že poškodený sa nesmie reparáciou obohatiť, ale nahradiť sa má skutočnou škoda/ujma a nič viac. Priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur by nezodpovedalo všeobecným zásadám občianskeho práva, nakoľko žalobkyňa by sa týmto obohatila o danú sumu bez právneho dôvodu.

9. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

10. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnomu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejme z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

13. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie

porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

15. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinností ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

16. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinností žalobou proti dodávateľovi, resp. v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

17. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

18. Vo veci 1C/341/2015 Okresného súdu Bardejov sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 1C/341/2015 nadobudol právoplatnosť dňa 26.09.2016 a vykonateľnosť dňa 30.09.2016. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mala v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 16.10.2017, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

19. V prejednávanej veci primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur bolo priznané žalobkyni za nerešpektovanie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa v súvislosti so Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 12.6.2012. Porušenie týchto predpisov bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1C/341/2015, v ktorom bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 12.6.2012 a o určení úveru za bezúročný a bez poplatkov. Po právoplatnom ukončení tohto konania nič nebránilo žalobkyni podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jej spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohla vo veci 1C/341/2015 Okresného súdu Bardejov.

20. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností hrozil.

Žalobkyňa aj s prihladnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1C/341/2015, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 1C/341/2015 Okresného súdu Bardejov. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý vadnú zmluvu naformuloval. Odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť vyplývajúcu z odôvodnenia rozsudku sp.zn. 1C/341/2015-54 zo dňa 30.11.2015, že žalovaný dňa 7.2.2015 podal u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou a.s., sp.zn. SR XXXXX/XX zo dňa 28.10.2014. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.4.2015. Rozsudkom rozhodcovského súdu bola žalobkyňa zaviazaná na zaplatenie istiny 250,-eur, úroku v sume 154,65 eur, úrok z omeškania v sume 41,29 eur, poplatok 194,48 eur, úrok vo výške 32% ročne zo sumy 250 eur od 6.9.2013 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 444,48 eur od 6.9.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy mediačného konania 201,97 eur a trovy rozhodcovského konania 274,91 eur v splátkach vo výške 120,- eur mesačne. Odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známa táto skutočnosť, keď žalovaný v obdobných veciach veriteľa predkladá totožné znenia rozhodcovských zmlúv, o ktorých už bolo opakovane právoplatne rozhodnuté, že sú neplatné podľa ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Takto naformulované vopred predtlačené rozhodcovské zmluvy sú neprijateľné a preto nemôžu založiť právomoc rozhodcovského súdu na konanie a jeho rozhodnutie, preto je považované za akt nulitný. Žalobkyňa tak bola vystavená právnej neistote a bezpochyby jej vznik ujmy hrozil, keď žalovaný žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vymožená sumy, ktorú žiadal na základe nulitného exekučného titulu.

21. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur tak, ako to priznal a odôvodnil súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyňi, ktorá jej hrozila konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domohol ochrany svojich práv. Žalobkyňa v tomto prípade sa úspešne domohla svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

22. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že úspešnej žalobkyňi v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).